

עקבתא דמשיחא

גליון עקבתא דמשיחא

י"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

ת.ד 57194 ירושלים

גליון 317

אחד היה אברהם! – עובדות מאלפות מגדולתו ומידותיו המדהימות של הגאון האדיר ענוותן ויפה ברך באמת הגה"צ רבי אברהם גנחובסקי זצ"ל – ראש ישיבת טשעבין!

גם אני נמנתי במנעליו... סיפור עליו כי ראה לאחד מתלמידיו אשר נגע במנעלו באמצע הלימוד והעיר לו בזה"ל: כשאי הייתי צעיר גם נגעתי במנעל ואמר לי הרב אתה צריך ליטול ידים, וכשהיו לך תלמידים תגיד להם ג"כ ליטול ידים כשיגעו במנעלכם, וגם לך הנני אומר, כאשר יהיו לך תלמידים תאמר להם ג"כ שיטלו ידים בעת שיגעו במנעליהם ושיאמר להם את זה ג"כ בדרך כבוד כנ"ל.

נהג מיוחד כמיון מגיע לו שלושים... מקרה נוסף כי רואים כיצד הוכיח לאדם בדרך כבוד, היה זה בעת אשר נסע במונית והנהג מונית דרש בתחילת הדרך שלושים ש. הרב ידע כי הנסיעה לא שווה יותר מעשרים ש., אולם ויתר. לא בזה"ל: "דע לך בסיום הנסיעה את התשלום, אמר לו בזה"ל: "דע לך שנסיעה כזו אצל נהג מונית אחר שווה עשרים אבל נהג מיוחד כמיון מגיע לו שלושים".

אור התורה והענווה זרה על פניו

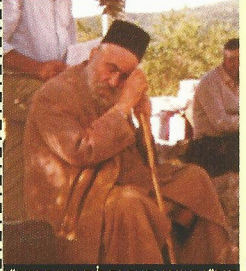
הכלב קפץ לכביש באופן פתאומי... סיפר פעם כי בנוסעו לירושלים אמר את תפילת הדרך וכאשר הגיע ל"תצילני מחיות רעות" התחיל הנהג ללגלג דמה שייך חיות רעות בזמננו. והנה באותה נסיעה קפץ באופן פתאומי כלב גדול לכביש עד שהוכרח הנהג לעשות בלימה כזו אשר כל הנוסעים נפלו מכסאותיהם.

הילד נפל מהקומה השלישית היישר לערימה בחוץ... באחד מלילות חג השבועות היה שיעורו במסכת ב"ק (דף ר' ע"א) וכל השיעור נסוב על סיפור שסיפר הרב שהיה עובדא בעיר בני ברק אשר היה בעל חנות שהניח את חנותו על גבי המדרכה והיו שם גם אמבטיות לתינוקות וגרם להצט את הדרך לשכנים, ותבעוהו השכנים וזין תורה ופסקי הבי"ד דרשיא להוציא, וכל השכנים קיבלו הפסק מלבד שכן אחד שעדיין היה קובל על הרב"ב" (בעל חוט שני שליט"א שפסק לדעתו). והנה יום אחד שחקק בנו בן השנתיים על יד חלון ביתו שקבומה השלישית ומעמד המעקה ונפל היישר לתוך ערימת האמבטיות וכל החנות שהיו למטה, העלונה נשברה השניה רק נסדקה והתחתונה נשארה שלמה וגם הילד ניצול ואל אימרו לו כל און, כמובן שהיה הילד התחרטו חיטה דמעינקרא על קובלתו ששמחת הדברים שהיו שם לא נובטו בצרפה ונשארו בחיים. ואמר הילד דכל זה סיפר לו הרב"צ רבי ישראל רנד שליט"א. (ובשיעור זן האם יש חיוב לאבי התינוק שלם על נזקי האמבטיות מדין אבנו וסכיני ומשא שהניחו בראש וגו והגם שאין רוח מצויה שיפול אבל הנעלים של הילד יש ר"מ שילפום והיו תחילתו בפשיעה וסופו באונס אך הוסיף בשם מון הגאב"ד הרב"ט וייס שליט"א שמיד בשמעו העובדא העיר הדנועלים אינן ממונו של האב להמבואר בח"ב ס' צ"ז סוף כ"ה שאין בע"פ גובה מכסת אשתו ובניו. אך העירו דלא גרע מהפסוק דחייב מצד אש ואכמ"ל).

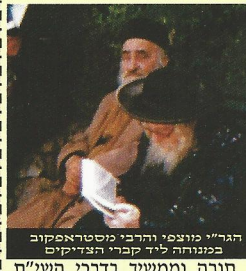
מקדו לא דיווהו בכויתות בעיתונים... סיפר רבי דוב מנדלסון שליט"א: הייתי יום אחד בשיעור של הרב, והרב הזכיר בשיעור מאמר מסוים מהגאון רבי עקיבא איגר. לאחר השיעור שליט"א, והאדמו"ר מאמשינוב שליט"א, והאדמו"ר שאל אותי מה אמר היום הגר"א בשיעורו, ואמרתי לו על הרעק"א שהביא עננה האדמו"ר ואמר "אינן כזה רבי עקיבא איגר". כשחזרתי להגור"א ואמרתי לו את זאת, אמר כי האמת בכתבים איגר, אבל הוא מצא את זה בכתבים שלא הודפסו, לימים עת אשר הגיע הגור"א לשיבת בזמן שסבר הודפסו הכתבים, התפלא ושאל "מדוע לא דיווחו בכותרות בעיתונים על מציאת כתבי הרעק"א. (המשך בעמ' 3)

על הניסים ועל הנפלאות – מרן הגה"ק רבי עקיב מוצפי זצ"ל! באחת הנסיעות לקברי הצדיקים בצפון התרחש לרבנו נס גדול ועצום, אותו מספר מר ש. אנוור הנהג, אשר עד היום כשמספר עומד הנו ומשתאה, והבתרונות עצומה מספר כדלהלן:

עשרות פעמים זכיתי לנסוע עם רבנו למקומות הקדושים, כי היה רגיל להשתטח ולהתפלל, מידי פעם בפעם, על קברי הצדיקים ולבקש רחמים ולהחיש גאולה, לפני שנים מספר עיתנו הרגילה הגענו ליד קברי התנאים הקדושים משפ' בן חלפתא. שאלנו אותו: רבנו מאי משמע בן חלפתא. אמר לנו רבנו מובא בזה"ק, פעם היו חולכים ר"א ברשב"י ורבי אבא ועוד. בדרך ראו רבי ארסי לפניהם, ר' אליעזר הבין שהוא שילח להרוג, וראה ברוח קדשו שהוא ר' יוסי, גער בנחש לחזור, עמד הנחש במקומו ולא רצה לחזור, הבין ר' אליעזר כי לא יוכל לפוטרו בלא כלום, אמר, נחש חזור למקום פלוני וקח לך את פלוני, גוי שפצע יהודי ופחד אותו תמורתו, ומאז נקרא שמו רבי יוסי בן חלפתא, שקבל מלאך המוות את חליפתו ותמורתו ועוב איתו. משם פנינו לתנא הקדוש היחידי הנוכח בכל יום ר' חנניא בן עקשיא וגו', בזכות שלימד זכות על ישראל. החברים קצרו את הדרך בעברם דרך מגרש מגודר בחוט תיל דוקוני, השומרים על קבוצת שוורים הרועים במקום, במגרש זה עברנו מעט בכל שנה בעלותנו לבקר את רבנו הק' רבי חנניא זיע"א, דרך שביל ידוע, לקצר את הדרך, והנה השנה הקיפו אותו בחוטים ברזל, ובכל זאת, לא נמנענו הציבור לעבור דרך שריבים דשו בו, היות וכל שמירת התנא הייתה מפני השוורים, שלא יתפזרו אנה ואנה. באופן שלא היה כל חשש של אבק גזל, אפ"ל לקצר את הדרך ולעלות לקברי הצדיקים, כולם כבר עברו את הגדר, שהיה כרוך במתינות וזכויות מרבית כדי לא להידקר בדוקרנים, אני התעכתי במחוץ דע שכב' רבינו התקרב כחמש שמונה מטר לגדר, והנה, לפתע רץ בדחירה עצומה אחרי רבנו שן ענק מאוד המחכה לטרף. בראותי את המחזה הנורא שאין בידי להציל את רבנו, מרוב חחד נאלמתי דומיה, ולי יכולתי אף לזעוק 'הצילו' מתוך צער רב סתרתי את עיני בשתי ידי כדי לראות מה שיקרה בתוך שניות, האסון הנורא והאימים ביותר. וחשבתי בדעתי כבר לא לשמוע קול צעקה יללה. אבל ב"ה לשווא חכיתי, אין קול ואין צווחה. פתחתי את עיני, ומה מאוד נדהמתי לראות את כבוד רבנו, עומד בצד הזה של הגדר סמוך אלי, והשור האיום עומד בצד השני, ומסתכל עלינו בעיניים מלאות אף וחמה. התפרצתי בתוכי ליבי: מי היים את רבנו, ובין רגע העביר אותו אל מעבר לגדר? וכך כל משך הנסיעה לא עיכלתי את שראו עיני. ומתוך שלא הייתי מאמין למה שראיתי, מידי פעם הייתי מסתכל על רבנו אם זהו הינו או לאו, ואין לי מילים בפי להודות לבורא יתברך. כעבור שבועיים שבועות שניות, דעתי, ספרתי לרבנו את המעשה הנורא שראו עיני ואז אמר לי: אני, לא הרגשתי ולא ראיתי כלום, ואם אתה אומר כן, פעם הבאה שנגיע לשם אברך: ברוך שעשה לי נס במקום הזה. על כגון זה אני אומר "על נסוך שבכל יום ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת וגו'".

הגה"ק מוצפי נראה נח ליד ציון הרשב"י

הגר"י מוצפי והרבי מיסטרסקוב

עוד מעשה נורא סיפר לנו הרב, היה רב אחד גדול בתורה ויראת שמים שזכה וזיכה את הרבים, ולמד ולימד ש"ס ופוסקים, בא אליו בחלום, והוא בבגדים נאים המתאימים לו. כשראיתי אותו כולו הוד והדר שמחתי לקראתו ואמרתי כי יש לי בשורה טובה עבורו על בנו שהיה מצטער הרבה עליו, אשר סר מדרך הישר, וכעת השתנה ונהג כרצון אביו וכאוות נפשו, והולך הוא מידי יום ביומו לבית הנכנס לתורה וממשיך בדרכי השל"ת. והשיב לי: וכי מה אתה חושב, כי איני יודע הכל? ולא עוד, אלא אני הוא שהפכתי את מהלך הגלגלים למעלה על שזכה הבן להיכנס למסלול הנכון כמו צדיק, וכך היה מסיים את דבריו. אכן גדולים צדיקים במיתתם יות מבחייהם. (אוי עלה מבבל)

ברכת שמים תחול על ראש ידיו העומדים לימינו מרב שמואל קרניס שליט"א וב"ה. הרב גבריאל ח'ון שליט"א וב"ה.

הרב עלה פעם לאוטובוס והיה שם רק מקום אחד ריק ליד יהודי שאינו בריא בפניו אשר תפס מקום וחצץ, הלה הודיע לרב כי יש כאן רק חצי מקום. הרב נאות באומר: לי מספיק רבע מקום, אותו אדם התחיל לפטט כל מיני סטפופטי סרק, והרב שומע ומחמיא לדבריו. לאחר מכן נאש כמה אברכים ואמרו כי אין זה כבוד התורה ותפצים הם לחלץ עם הרב מקום, הרב לא הסכים בשום אופן. וכאשר ראה כי הלה מוזג בפטפופטי, אמר לו שהוא מאוד עייף והוא הולך לישון ואם יש לו משהו מאד מאד חשוב שיעירונו, ובסיום הנסיעה חיבקו הרב ואמר לו בנעימות, "לך כן נהיית לשבת לידך".

הרב גנחובסקי בהדלקת נרות הנוכה

הרב עלה פעם לאוטובוס והיה שם רק מקום אחד ריק ליד יהודי שאינו בריא בפניו אשר תפס מקום וחצץ, הלה הודיע לרב כי יש כאן רק חצי מקום. הרב נאות באומר: לי מספיק רבע מקום, אותו אדם התחיל לפטט כל מיני סטפופטי סרק, והרב שומע ומחמיא לדבריו. לאחר מכן נאש כמה אברכים ואמרו כי אין זה כבוד התורה ותפצים הם לחלץ עם הרב מקום, הרב לא הסכים בשום אופן. וכאשר ראה כי הלה מוזג בפטפופטי, אמר לו שהוא מאוד עייף והוא הולך לישון ואם יש לו משהו מאד מאד חשוב שיעירונו, ובסיום הנסיעה חיבקו הרב ואמר לו בנעימות, "לך כן נהיית לשבת לידך".

בעזרת ה' יתבוד

ארגון

תורה התורה

דעת מרנן ורבנן גדולי ישראל שלימי"א

אודות מכשלת האינטרנט פרצת הסרטים והמכשירים הטמאים

קריאת קודש

מנוחת נשמת הרב משה יהודה לייבוש

על אשור וצבא כמלך מלך ובגדיה ובגדיה

צירוף לחיים

לאביונות החשב כמו

לפצת אטום

המוכנת לפעולתה!

פסק הלכה

התורה והחוק

התורה והחוק

דעת חורה

האיופון

הדומים

לפרשת מאסורה

התורה והחוק

התורה והחוק

בעיות אש נדולה

נריה סטלה יורק

נסתור כוסר

נגע המחשבים

הוא אסון הדור

התורה והחוק

התרחק

כמטחול קשת

התורה והחוק

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

האיופון

הדומים

דעת חורה

אודות מנחת ומכשולי האינטרנט

הרב יושע לייבוש

מנהל תוכנית

הרב שמואל פייבוש

מנהל תוכנית

הרב יושע פייבוש

מנהל תוכנית

הרב שמואל לייבוש

מנהל תוכנית

קול התורה המוקד הטלפוני 073-2338833

קול התורה אל האור 073-2338833

להפצה חינם

052-7151890 | 050-4113653
ארגון בחגוי הסלע ת.ד. 628 עיה"ק מבריא

קול התורה המוקד הטלפוני
073-2338833

הגביל וסלע
קול התורה אל האור

אוי לי, שגרמתי לבוראי לבבות! - עובדות חדשות על מרן הגה"ק רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל!

רבנו שאב חיותו מהתורה. חי היה בתחושה שרגע זמן בטלה הוא רגע מוות, זמן לחילון. כי החיים מורכבים משעות ומקומות. זמן הוא חיים, וחיים הם זמן. פעם התגלעו חילוקי דעות בהנהלת השיבה, ורובנו התפטר להשתתף בישיבת ההנהלה ולקבל בחכמתו בין הדעות. רבנו, אוהב שלום ורודף שלום, הצליח במשימה. בקומו, הפטיר בצער: "איבדתי לי שעה מהחיים!" בשבוע לביתו אמר לאחד ממקורביו: "היום הייתי בבית המדרש, ובבזויתי שם זמן, הגמרא אמרת, שהקדוש ברוך הוא בוכה כביכול על מי שאפשר לו לטעוק בתורה ואינו עוסק (הגיגה ה' ע"ב) או לי, שגרמתי לבוראי לבבות".

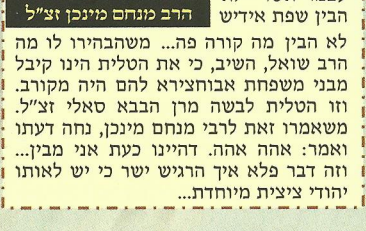
הגרב"צ אבא שאול זצ"ל

כרת, ודרך התורה היא אחת הדרכים, גם אם הטובה והבטוחה. לא כן הוא, אין בעולם אלא דרך אחת, היא דרך התורה. היא, ואין בלתה, כל השאר, משאות שוא ומדוחים. לפיכך העולם והתורה, החוכמות והידיעות, הכל נבחן באספקלריא אחת: האם תורם הוא לתורה, או חלק ממנה. לפיכך, אמר, מצינו בגמרא אמרות דרך ארץ, מקורות לפתגמים, תרופות למחלות. כי תורת חיים היא דרך חיים, "הסתכל באוריינות וברא עלמא", הפוך בה דכולא בה. כשביקר בצרפת סיפר לו רופא יהודי שמחקרים האחרונים גילו, שחלב דל שומן מונע התקפי לב. הפטיר רבנו: אין כל חדש תחת השמש, ברובינו יש סיפור על אותו חסיד שהיה גונח מליבו, ופירש רש"י: צועק מפני כאב הלב, והייתה תרופתו שלתות חלב יעושים, שהוא דל שומן (בבא קמא פ. ט. כפי הנראה מהר"ד ירושלים)

עניו ה' אל צדיקים! - מהיכן הציציות הללו?

הגה"צ הנסתר רבי מנחם מינכן זצ"ל ישנן עובדות ומקרים מיוחדים קדושתו ומעלתו. ואנו נציין איזו עובדה מעניינת אותה ניספר הר"ח ר' ר. שליט"א: באחד הימים נכנס יהודי מסוים לחדרו של הרב מינכן, הרב התבונן בו ואמר: הבא לי את חוטי הציציות, הלה לא הבין על מה ולמה, אך עשה רצון צדיק. והגיש לפני הרב את פתילי ציציותיו.

הרב מנחם מינכן התבונן בציציות הללו ומיד החל שואל באידיש (השפה בה היה רגיל לדבר) את אחד העומדים במקום מהיכן הציציות הללו? מהיכן?? ואילו לובש הציציות עצמו אשר לא הבין שפת אידיש לא הבין מה קורה פה... משתהירו לו מה הרב שואל, השיב, כי את הטלית הינו קיבל מלבי משפחת אבוביצרר להם היה מקור. וזו הטלית לבשה אף הבא סאלו זצ"ל. משאמרו זאת לרבי מנחם מינכן, נחה דעתו ואמר: אהה אהה. הריינו כעת אני מבין... והו' פלא אף הרגיש יש יר כי יש לאותו יהודי ציצית מיוחדת...

הרב מנחם מינכן זצ"ל

נר לרגליו היתה ההשקפה כי אין העולם כמבוך שבילים וככרות, ודרך התורה היא אחת הדרכים, גם אם הטובה והבטוחה. לא כן הוא, אין בעולם אלא דרך אחת, היא דרך התורה. היא, ואין בלתה, כל השאר, משאות שוא ומדוחים. לפיכך העולם והתורה, החוכמות והידיעות, הכל נבחן באספקלריא אחת: האם תורם הוא לתורה, או חלק ממנה. לפיכך, אמר, מצינו בגמרא אמרות דרך ארץ, מקורות לפתגמים, תרופות למחלות. כי תורת חיים היא דרך חיים, "הסתכל באוריינות וברא עלמא", הפוך בה דכולא בה. כשביקר בצרפת סיפר לו רופא יהודי שמחקרים האחרונים גילו, שחלב דל שומן מונע התקפי לב. הפטיר רבנו: אין כל חדש תחת השמש, ברובינו יש סיפור על אותו חסיד שהיה גונח מליבו, ופירש רש"י: צועק מפני כאב הלב, והייתה תרופתו שלתות חלב יעושים, שהוא דל שומן (בבא קמא פ. ט. כפי הנראה מהר"ד ירושלים)

אחד היה אברהם! - המידות הם יסוד האדם! - המשך מעמ' ראשון על הרב אברהם גנזובסקי זצ"ל

היתכן אבא שמקרה שנהגתי ברכב וסיכנתי את חיי דברת אליל כל כך יפה וחייבת אותי בנעם, ואילו כעת מכה אתה אותי כל כך ומחנכני במקל חובלים? השיבו אביו: מרוע אינך מבין, על השטניות שעשית וסיכנתי את עצמך, הרי שנתגלגל תבין לבד שלא עשית כהוגן, על כן איני צריך להכותך על זה. אבל על מידות רעות שהינך שמה לאיד הבורך על זה צריך לעבוד מקטנות, ואם לא משרשים את אותם מידות רעות בתחילת הדרך קשה אחר"כ לעבוד ולתקנם. וסיים בעל המעשה שדברי אביו מלווים אותו כל החיים שעל המידות צריך לעבוד ולעבוד. אל תיקח נשק...

הרב גנזובסקי זצ"ל

אברך אחד שלא היו לו בגים שנים ארוכות, שמע על רופא גדול באמריקה המומחה בזה, אך אמרו לו שאין לו כי"כ סיכויים. נישא אל הרב זצ"ל, והרב אמר לו שיש לו הרגשה שיצליח שם. נסע האברך ונושע. וכשחזר הלך לבשר לרבי אברהם את הבשורה הטובה, ומיד ענה לו רבי אברהם: "אני כבר יודע מזה". שאל אותו האברך מנין יודע מזה. וענה לו רבי אברהם: "יסוד ה' לראיוני" (חלק מהעובדות נסדרו לנו ע"י אחד מתלמידיו. ר' משה יעקב ר. שליט"א וחלק מהעובדות נתקנו מחוברת שהוציא תלמידו הר"ח ר' שמעון אהרון פיש שליט"א)

אברהם את המערה, והאברך הגיל' היה האחרון שנכנס למערה, בבואם לעמוד בפתח המערה עשרות ערבים ומקלות בידיהם ואמרו להם שהם אינם יוצאים מהמערה, לפתע יצאו מתוך ההמון ובאו לבדוק את האברך הזה אם יש לו נשק, בחשדם שבאו לבדוק את האברך (בעצת הגר"א לא לקחתי נשק ובאמת ניצלתי) "ואז הגיע איזה ערבי והתחיל לפנות את כולם וצעק עליהם וזה היה ממש נס גלוי שיצאנו משם כל שום פגע", ועד היום לא ידעו מי היה הערבי.

אברהם את המערה, והאברך הגיל' היה האחרון שנכנס למערה, בבואם לעמוד בפתח המערה עשרות ערבים ומקלות בידיהם ואמרו להם שהם אינם יוצאים מהמערה, לפתע יצאו מתוך ההמון ובאו לבדוק את האברך הזה אם יש לו נשק, בחשדם שבאו לבדוק את האברך (בעצת הגר"א לא לקחתי נשק ובאמת ניצלתי) "ואז הגיע איזה ערבי והתחיל לפנות את כולם וצעק עליהם וזה היה ממש נס גלוי שיצאנו משם כל שום פגע", ועד היום לא ידעו מי היה הערבי.

אברהם את המערה, והאברך הגיל' היה האחרון שנכנס למערה, בבואם לעמוד בפתח המערה עשרות ערבים ומקלות בידיהם ואמרו להם שהם אינם יוצאים מהמערה, לפתע יצאו מתוך ההמון ובאו לבדוק את האברך הזה אם יש לו נשק, בחשדם שבאו לבדוק את האברך (בעצת הגר"א לא לקחתי נשק ובאמת ניצלתי) "ואז הגיע איזה ערבי והתחיל לפנות את כולם וצעק עליהם וזה היה ממש נס גלוי שיצאנו משם כל שום פגע", ועד היום לא ידעו מי היה הערבי.

אברהם את המערה, והאברך הגיל' היה האחרון שנכנס למערה, בבואם לעמוד בפתח המערה עשרות ערבים ומקלות בידיהם ואמרו להם שהם אינם יוצאים מהמערה, לפתע יצאו מתוך ההמון ובאו לבדוק את האברך הזה אם יש לו נשק, בחשדם שבאו לבדוק את האברך (בעצת הגר"א לא לקחתי נשק ובאמת ניצלתי) "ואז הגיע איזה ערבי והתחיל לפנות את כולם וצעק עליהם וזה היה ממש נס גלוי שיצאנו משם כל שום פגע", ועד היום לא ידעו מי היה הערבי.

אברהם את המערה, והאברך הגיל' היה האחרון שנכנס למערה, בבואם לעמוד בפתח המערה עשרות ערבים ומקלות בידיהם ואמרו להם שהם אינם יוצאים מהמערה, לפתע יצאו מתוך ההמון ובאו לבדוק את האברך הזה אם יש לו נשק, בחשדם שבאו לבדוק את האברך (בעצת הגר"א לא לקחתי נשק ובאמת ניצלתי) "ואז הגיע איזה ערבי והתחיל לפנות את כולם וצעק עליהם וזה היה ממש נס גלוי שיצאנו משם כל שום פגע", ועד היום לא ידעו מי היה הערבי.

אברהם את המערה, והאברך הגיל' היה האחרון שנכנס למערה, בבואם לעמוד בפתח המערה עשרות ערבים ומקלות בידיהם ואמרו להם שהם אינם יוצאים מהמערה, לפתע יצאו מתוך ההמון ובאו לבדוק את האברך הזה אם יש לו נשק, בחשדם שבאו לבדוק את האברך (בעצת הגר"א לא לקחתי נשק ובאמת ניצלתי) "ואז הגיע איזה ערבי והתחיל לפנות את כולם וצעק עליהם וזה היה ממש נס גלוי שיצאנו משם כל שום פגע", ועד היום לא ידעו מי היה הערבי.

מכתבים ותגובות

לכבוד מערכת "עקבות דמשיח" מוכי הרבים. אבקש בזה לערוך על בגדי הנשים שנמצאים בחנויות שרובם ככולם לא צנועים אם בגלל סוגי הבד שנצמד מאוד, אם בגלל שהבגד קצר, ולנערות בכלל לא מנצא כמעט בגד צנוע, ביום חגונות מחנויות כמו עיוויים וחושבים שבגלל שקונים מחנויות של חרדים לכאורה אין בעיות בבגדים ומכשילות את הרבים. וגם מי שרוצה להיות צנועה נגדרת בעלת כורחה אחר הכוונה הלא צנועה שהתפשטה מאוד בעונותינו, אם אפשר לבדוק ולדבר לחניות שאפשר לקנות בגדים צנועים כל הלוות את מי שרוצה להיות צנועה ולא רוצה להגרו אחר הכוונה. בתודה ברוך חיובי רבדים.

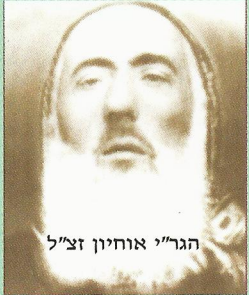
לאבד להגרו אחר הכוונה. בתודה ברוך חיובי רבדים.

יוסף הצדיק! - הגה"צ רבי יוסף אוהיון זצ"ל

מגדולי הצדיקים בדורות האחרונים אשר חיו ופעלו במרוקו, והאירו את עיניהם של ישראל במאור תורתם וצדקותם, היה הצדיק המופלא קדוש יאמר לו, אשר כל ר' לא אינס ליה בפרד"ס התורה, איש האלוקים, ברוציא דנהורא, המקובל האלוקי רבי יוסף אוהיון זצ"ל.

כשאני שקוע בתלמודי אסור לכם להניחי לבדי בבית

בנו רבי ציון אוהיון, שח: "אבא עמל בתורה בכל כוחו, צולל היה כולו בים התלמוד, טובע היה בתוכי משברי הסוגיות הקשות ועוצם עיניו, וכח הריכוז שלו היה כח חזק, עד כי לא חש מאומה במתרחש סביבו, מנותק היה לגמרי מן העולם החיצון." מוסיף לספר ר' ציון: "אבא נהג להזהיר את בני הבית, דעו לכם, שכאני שקוע בתלמודי אסור לכם להניחי לבדי בבית". אירע פעם שכחו את אזהרת האב, בני הבית יצאו כולם לעיסוקיהם, והשאירו את רבי יוסף לבדו ויושב ועוסק בתורה.

הגר"י אוהיון זצ"ל

כשחזרו מצאו ב"ב כי חפצי ערך נגנבו מתוך הבית...ורבי יוסף ממשיך בלימודו ולא ידע מאומה מהסובב.

די לי במוזודה קטנה... כל היותו וישותו הייתה תורה, לעת זקנותו נאלץ רבי יוסף לכתת רגליו רחוק לקהילות הגדולות לקבץ מונק להוצאת ספרו הגדול "אבקת רובל" לפני אחד מנסיעות אלו בתבואת באוזני יידור רבי שלום שליט"א: "ראיתי יהודים נוטעים לדרך רחוקה, נוטלים הם עימם מזודות מלאות חפצים שונים, שמא הם יצטרכו אותם, אך לי די במוזודה קטנה."

שאלו ר' שלום: "כיצד יסתדר רבנו עם מטען כה קטן?" השיב רבי יוסף: "היה לי מה שאני צריך, כי ילדי רמתחתי". והוסיף להסביר: "מה שאני צריך זה רק תורה, כי היא חיינו ואורך ימינו, זה כל חיי".

אם בארץ ישראל מתנהגים שלא בדרכי הצניעות מה העיול...

שחה בתו תח: "פעם שוחחתי עם אבא על האפשרות שהמשפחה תעלה לחונן עפר ארץ ישראל, תשיב ר' יוסף: "דעי לך ביתי! כן הוא ארץ ישראל". והסביר את כוונתו: "בעירנו שוררת אוירת יארת שמים טהורה, חיי צניעות וטהרה מפחכים בה בעונו, היא חשובה כארץ ישראל. ואלו אם בארץ ישראל מתנהגים שלא בדרכי הצניעות והטהרה, לא זוכים למעלת ארץ ישראל".

בה הקדושה ביטל את המישור

בעירו של רבנו התגורר ר' שיעקובי היה מלאכת הכישוף, יהודים רבים חששו מכוחו של מכשף זה, והיו משלמים לו ממון רב כדי שלא יפגע בהם. ליבו הטהור של רבי יוסף דאב לנוכח מציאותם של היהודים, ולכן גמר אומר לבטל מעשהו, לבטל כח הכישוף "הכישוף הזהור על מקרב". יום אחד עמד המכשף בעיברו של העיר, וביצע מעשה כישוף שהיהוים את כל הרואים, החדיד סכין מיוחדת לתוך לחיו והוציאה מתוך סנטור... רבי יוסף שחלף במקום פנה אליו ואמר: "בבקשה, חזור על פעולה זו בשנית!" המכשף ברוב נאוותו נאות לבקשת הצדיק, הפך רבנו את נעלו, כיסה פניו בביגוד והזכיר שם קדוש. לפתע זקעו יקעות אימים ממי של הערב, כח הכישוף בטל, ולא יכול היה לשתר את הסכין מתוך פיו. מיד החל המכשף להתחנן על נפשו וחילה את מני הצדיק רבי יוסף שיושעו מצרתו הנוראה. ואז דרש ממנו רבי יוסף ככל עמך ועדה הבטחה שתצא ששוב לא יציק ליהודים, ולא יבטל מעשהו. המכשף שחש כי קיצו קרב, מיהר להבטיח חגיגת שלועולם לא יטול כסף מיהודי, נאות רבי יוסף, גילה את פניו, ותיקף הסכין יצאה מתוך פיו של הגוי.

תבטישין בקורת הבית

כח ראה רוחני מיוחד היה לרבי יוסף, פעם נזקקה ביתו מרת מרים לבית אביה בבהלה "אבא מה אעשה?" אני צריכה ללכת לשמחה וכל הנכסתי נעלמו ואינם". פנה לביתו ואמר לה: "ואהא אבי אדם גבוה שהחביא אתי תכשיטיין בקורת הבית". הדרוזה הבת לחקור פשר העניין, התברר לה כי היה זה בעלה רבי יעיש שהיה גבה קומה, והוא שהחביא את הנכסתי ורעייתו בקורת הבית מחשש שמיא יגנבו... 'הים ראה וינס'

'הים ראה וינס' מה ראה? ראה ארונו של יוסף! (זוהר ח"ג עמוד ר"ד). היות שרוב בית העלמין בתומית מרוקו, היה חרב ושומם והיה קברו של הגה"ק רבי יוסף אוהיון בסכנת הכחדה של ממש, הלך נינו חיקר רב העינים ואיש החסד רבי יעקב יציתה כהן שליט"א ושאל באזורים ותומים עם גדולי וצדיקי הדור, יציתה מה לעשות, והם פסקו לו כי צו השעה להעלות את עצמותיו הקדושים של סבו הקדוש לאדמת ארץ הקודש. (זה סיפור בפני עצמו על מסירותו של ר' יעקב ישעיהו להעלות עצמות סבו ומבנותו העוסקים במלאכת הקדש יהודים חשובים עתידי נסיון הפלאים אשר ראו בגופו הטהור ועצמותיו אשר נשארו שלמות לגמרי לאחר שנים רבות)

רבי אבי ישיעה על קברי בצפת

זכה רבי יוסף זכנו אנשי צפת בפרט וא"י בכלל כי קברו נעשה מוקד עליה ורבים ראו ישועות על ציונו. הגה"ק הצדיק הנסתר מבני ברק רבי יהודה זאב ליבוביץ זצ"ל, גדול את ציונו שלוש פעמים ובכל פעם היה מתבטא ביראה על עוצם הקדושה ולקדושתו של הצדיק הנסתר, הוא אמר כי ברור לו שהנשמה שטמנה פה זכתה לגילוי אליהו הנביא זכור לטוב וגם אמר מי שמחפש ישועות שיבוא לכאן כדאי לו. זיע"א.

יצא לאור הספר "קבלתי על עצמי" סיפורים לשולחן שבת חלק ו' הספר הוא קובץ של מראה סיפורים של נשים שקבלו על עצמם קבלות בצניעות וראו ישועות גדולות, ממש שינוי טבעי. לפרטים וסופים: 054-8404845.

נדפס מחדש הספר "תיקונים חדשים" לרמח"ל זללה"ה כתב גדול ומונעד (ג' חלקים) בתוספת ד"ת מתוך אגרות, מדרשי הז"ל, ומשלי שופעים, מילים מסוללת (ישיר) הספר נעתיק מצלום כתב ידו של הרמח"ל עצמו, ונעשו בו כ-380 תיקונים מחיר לג' חלקים 185 ש"ח (עזרה לאברכים כ-13%) זוהר תנינא 35 ש"ח. 057-3102745.

עקב הלחץ זו הדחק אין צורך לרבים המתקשרים לבקר בכל פעם מדוע לא ראו עדיו הגליון החודשי, מתי שאנו יכולים אנו מדפיסים ושולחים לכל הארץ. כתובת הגליון: ת.ד. 57194 ירושלים.

בני אי יבית לי ליבך ועיניך אנה ידעי דאת לי!

יושבת בחלקו האחורי של האוטובוס נשים בלבד. רבי שמואל בעדינות נפשו, לא רצה לפגוע חלילה במארגן הנסיעה ועל אחת כמה וכמה לא בנשים, שלא חטאו. הוא נשאר יושב במקומו שבקדמת האוטובוס, אבל עגרות גורות של סכנה החלו להבהב במוחו... לאחר דקות ספורות הוציא ר' שמואל זוג גרביים שחורות, וקשר אותם על פניו, כדי לכסות בהם את עיניו למשך כל זמן הנסיעה.

מספר הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א: "הייתה תקופה שחלה בעיניו ונאלץ להכוש את עינו האחת, עברו מספר חודשים והוא המשיך ללכת כך כשעינו האחת חבושה, פעם אחת גילה לי, שהאמת היא שהעין כבר נתפראה מזמן, אך היות וסובביו התרגלו שהוא הולך החבושה עדף כמה שיתן, בהוסיפו: "שמירת עינים של עין אחת, זה גם כן דבר גדול..."

אבל כיוון שהקולם כבר הסתגל לראות אותי ברטייה על עיני, ואין הדבר מזיז בעיני, מוטב שלא אוריד אותה, כדי לגונן על עיני בחומת סנונית... פעם התבטא ואמר: "לו קמו כעת הש"ך והס"ז מקברם לתחייה, והיו רואים את גודל הפריצות המטמאת את ארץ ישראל, היו שבים ומתיים מיד מגודל צערם..." (מתוך הספר החדש והפלא "השרף", בו מובא מסכת חייו הפלאית של רבי שמואל שפירא ניתן להשיג בטל" 02-5829171)

ר' שמואל שפירא זצ"ל במרון

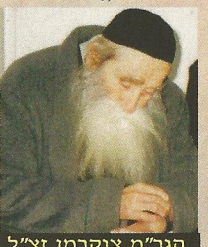
גרייה שהורתי לבסוף עיניים לא היו אצלו גבולות ופשרות בעיניו ראיית העיניים, ושאר עיניו קדושה שהנשמה תלוייה בהן, מעשה היה ומאן דהו ארגן אוטובוס למירון, לנטועים הבטחה מראש, כי יסיעו בו רק גברים בלבד. בתקופה ההיא עוד לא התבטסה תחבורה ישירה בין ירושלים למירון, ורבי שמואל, יחד עם שאר בני החבורה, נרשמו לנסיעה. כשהאוטובוס עמד לצאת לדורך, והנוסעים החלו לעלות, התברר כי למרות התבטחה,

קרובת המשפחה חבשה פאה לראשה ור' שמואל התמוטט ונפל ארצה...

פאה ממכות הדור שמירו את רוחו של ר' שמואל שפירא, הייתה חבישת הפאה הנכרית, שחוללה פרצה חמורה בגדרי הצניעות הקדושה, ונתנה דריסת רגל מ'הדת האחרית' לאוירת קלות ראש בחובותיו. היה מלחזן על 'מגידים' ומשפיעים, המרבים לעורר את העם בענייני קדושה ופרישות, ואילו בביתם שלהם, שוררת הפריצות בדמות הפאה הנכרית. כאשר שמע על משפחה מוכרת לו, שאחת מבנותיה החלה לחבש פאה נכרית, היה מזדעזע ונלפת מכאב. "שכאבא היה שומע", סיפר בני הרה"י רבי נתן דוד, "על משפחה הנוהגת קולא כפאה נכרית, היה מוזיל על כך דמעות כפשוטו...". הנה סיפור נורא, העשוי להמחיש לאיזה מחוזות נפש הלחלו החרדות שלו מסטיות בגדרי קדושה: אחת מקרובות המשפחה בתחילת נישואיה, עוד לא הספיקה להכיר כראוי את תוקף קדושתו ופרישותו של ר' שמואל. בפורים, כשעמדה לעלות לרבנית, לטעוה רמלוח מנות, התחפשה ובחשה לראשה פאה נכרית, היא לא ראתה בכך חלילה עניין של פריצות ושבירת גדרי קדושה, אלא היתול פורמי בעלמא. באותם ימים פשתה בעיניו של רבי שמואל דלקת חריפה, ובגללה נאלץ להתהלך בביתו לפחות, עם עיניים פקוחות. כדי לא להיכשל חלילה לביתו של בראייה שיש עימה העדר קדושה, נהיג שכאשר קרובות משפחה נכנסו לביתו, היו קוראות בקול לרבנית, הקריאה הזאת הייתה מעין 'הודעה' קיפה על בואן, על מנת שרבי שמואל יוכל להקדים ולעצום את עיניו. קרובת המשפחה הזאת לא ידעה על הכל החוש הזה, וגם לא ידעה עד כמה חריפה התנגדותו של רבי שמואל לחבישת פאה נכרית. משראתה אותה הרבנית מחופשת וחובשת פאה נכרית, נחרדה עד עומק נפשה מההקעה, ומפריכות המצב. המצב בו קרובת משפחה של רבי שמואל נכנסת לביתה שלו עצמו, בפורים, יום הגדול, כשהחנה בפאה נכרית, היה בחינה מזעזעת על 'לכבוש את המלכה עימי בבית' וכדי להזהיר את בעלה בעקיפין, החלה משוחחת עימה בקול רם על הפאה שחבשה. רבי שמואל כבר היה שרוי במצב של "עד דלא ידע" חריף, כי כאומר היה זה כבר בצהרי היום עת בו ר' שמואל לא הבחין בין ברוך מרדכי לאור המן, אבל גם במצב הזה היה עדיין ממצב של "יזע" בתינו בין פאות למטפחת כשרה. וכשעלו באוזניו חילופי הדברים בין רעייתו לקרובת משפחתו, הזדעזע, והתמוטט בגופו ארצה. הנוכחים סביב מיהרו להחיותו ולהשיב את רוחו. (השרף)

ההנאה וישוב הדעת שאינה מובנת לאף אחד

אדם שזכה לקבל טעם בלימוד התורה היה גם אם הוא אפוף רח"ל בצרות, ברגע שהוא פותח את הגמרא, ומתחיל להקשות וליישב, לשאול ולתנין, הוא שוכח את הכל. כל היגיונות והמרירות נעלמים ופורחים כלא היו. כאשר יהודי מוצא בתורה את כל אושרו, יש בידו פתרונות לכל הבעיות ולכל המשברים. צריכים רק לשמוע איך התגברו תלמידי חכמים על קשיי החיים שלהם, ולהבין שאין כתרונות הקדושה להביא את האדם לידי יציבות נפשית, מנוחת הדעת ואורך רוח. פעמים רבות זכינו לראות ולארח שכוננת את הגאון רבי מרדכי צוקרמן זצ"ל. החברותא שלו סיפר מעשה מדהים שהתרחש לפני שנים רבות, כאשר אחד מילדיו הקטנים של הגר"מ חלה מאוד והיה על ערש דווי. הרב צוקרמן יגע אז ולמד עם החברותא, וגם כאשר הרויחו לו שהילד חולה מאוד, לא פסק פומיה מגירסתא, וגם החיך התמידי לא משת מנמו באותה שעה. וכי מה ביכולתי לסייע להקלת

הגר"מ צוקרמן זצ"ל

יש דבר מה שכמוהו לסייע עתה לילדי, הוא רק לימוד התורה הקדושה! רק כשהוציאה חילת את נשמתו, סגר הגר"מ צוקרמן את הגמרא, ובא להלוויה. וגם זאת במנוחת הדעת גמורה, כמי שמקבל עליו דין שמים באהבה גמורה.

לפנינו שני מכתבים אשר הגיעו עם סגירת הגליון ומפני בקשתם למרסם אנו מפרסמם רק קטע מפני חוסר מקום
לכ' גליון עקבתא דמשיחא הייתי זקוקה ל-3 ישועות כל מה נמוכן אחר שהיו מאד השונות לו, והקצתה סכום לצדיקה עבור הגליון שלכם שאם אושע אתרום אותו ובשבה והודיה להקב"ה נושעתו במהירות בשלושת אז אנה פרסמנו זאת בהסתחאי לפרסם, למדתי מוזאת כמה חשוב הגליון שלכם בהערכה רבה הנושעת הדסה לו הולין
לכ' גליון חיקר הבטחנו צדקה לשתי ישועות שיהלנו להם ואכן נושענו בשתי ישועות וחדו וזכינו להיושעו אחרי תקופה ארוכה של מתח וציפייה לישועות בברכה
עידן גבאי ירושלים
054-8438347